

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลในการสอบของวัยรุ่น โดยแยกกลุ่มวัยรุ่นตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง

ประชากร

ประชากรในการวิจัย คือนักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นจังหวัดใหญ่ที่มีโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษามากที่สุดในภาคใต้ ตามรายงานของกรมสามัญศึกษาปีการศึกษา 2540 คือ 68 โรงเรียน (รองลงมาคือจังหวัดสงขลามี 41 โรงเรียน)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 120 คน แบ่งตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ แบบละ 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยเลือกโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำจังหวัดนครศรีธรรมราช 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช และโรงเรียนเบญจมราชูทิศ ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาขนาดใหญ่ มีนักเรียนโรงเรียนละ 3,500-3,600 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสมัครสอบเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาถึงร้อยละ 99 จากนั้นผู้วิจัยจึงขอความร่วมมือให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมดในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,034 คน (ไม่รวมกลุ่มตัวอย่างที่เคยทำแบบสอบถามเพื่อทดสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย) ทำแบบสอบถามการปฏิบัติของพ่อแม่ต่อนักเรียน ซึ่งเป็นมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตัววัยรุ่นเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 84 ข้อ ตอนท้ายของแบบสอบถามชุดนี้ จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลส่วนตัว และความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการของผู้ปกครอง ในเรื่องการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

เมื่อนำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมด มาคัดแยกไว้เฉพาะชุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามตอบคำถามครบทุกข้อ และผู้ตอบแบบสอบถามฉบับนั้นนับถือศาสนาพุทธ รวมทั้งต้องการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ทั้งนี้เพื่อควบคุมความแปรปรวนในกลุ่มตัวอย่าง ที่อาจส่งผลต่อการจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความวิตกกังวลในการสอบ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ 887 ชุด แล้วจึงนำคำตอบมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน มาคิดคะแนนเพื่อจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ได้ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบถามและผลการจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (ตามรายละเอียดในภาคผนวก ก)

เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแล้ว จึงใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยกลุ่มละ 30 คน เป็นเพศหญิง 15 คน และเพศชาย 15 คน จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู รวมกลุ่มตัวอย่าง 120 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดู

ซึ่งสร้างและพัฒนามาจากแนวคิดของ Baumrind (1971, 1991)

กับ Maccoby และ Martin (1983)

2. มาตรการวัดความวิตกกังวล State-Trait Anxiety Inventory Form Y (STAI Form Y)

ของ Spielberger (1983) แปลเป็นภาษาไทยโดย ดารารวรรณ ต๊ะปีนตา (2535)

1. มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งสร้างและพัฒนามาจากแนวคิดของ Baumrind (1971, 1991) กับ Maccoby และ Martin (1983)

ลักษณะมาตรวัด เครื่องมือที่ใช้สำหรับเก็บข้อมูล รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเอง คือ มาตรการวัดการอบรมเลี้ยงดู มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก เป็นแบบมาตรรวมการประมาณค่าลิเคิร์ต โดยเรียงข้อกระทงในแต่ละรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูคละกัน เพื่อวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ

เกณฑ์การให้คะแนน คำตอบในข้อกระทงของมาตรวัดชุดนี้คือ 0 ถึง 4 คะแนน ดังนี้

คำตอบ	คะแนน
ไม่เคยทำเลย	0
ทำนานๆครั้ง	1
ทำบางครั้ง	2
ทำบ่อยๆ	3
ทำเป็นประจำ	4

วิธีตอบแบบสอบถาม ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ระลึถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาในอดีตจนถึงปัจจุบันว่า พ่อแม่ได้ปฏิบัติต่อนักเรียนบ่อยมากน้อยแค่ไหน แล้วให้กาเครื่องหมายถูก (✓) ลงใน

คำตอบท้ายข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุดข้อละ 1 คำตอบ โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อตอบคำถาม คือ

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนทุกครั้ง

ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เป็นประจำ

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนเกือบทุกครั้ง

ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง บ่อย ๆ

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียนบางครั้ง

ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง บางครั้ง

ถ้าข้อความใดเกิดขึ้นตรงกับที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน นาน ๆ ครั้ง

ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง นาน ๆ ครั้ง

ถ้าข้อความใดเป็นเหตุการณ์ที่พ่อแม่ไม่เคยปฏิบัติต่อนักเรียนเลย

ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่เคยทำเลย

การคิดคะแนน นำมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคน มาให้คะแนนรายข้อทั้ง 84 ข้อ รวมคะแนนทั้ง 21 ข้อ ในมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ ทั้ง 4 แบบ จะได้คะแนนรวม 4 ชุดตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แล้วพิจารณาว่าผู้ตอบแบบสอบถามได้คะแนนในมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใดสูงสุด และต้องมากกว่าคะแนนรวมของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นที่ได้คะแนนรองลงมาตั้งแต่ 4 คะแนน(หรือเท่ากับคะแนนเต็ม 1ข้อนั่นเอง)ขึ้นไป ทั้งนี้เพื่อให้ได้รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจนขึ้น ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ในการจัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (สมพร สุทัศนีย์, 2530) และเกณฑ์นี้เป็นที่ยอมรับในการทำวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู (กิ่งเพชร ชนะชัยวิบูลย์วัฒน์, 2534; รัฐกมล บรรหาร, 2535; อรอนงค์ นิยมธรรม, 2532 อ่างถึงโน อรชума พุ่มสวัสดิ์, 2539)

การสร้างเครื่องมือและหาประสิทธิภาพของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ดังนี้

1. ความตรงของมาตรวัด (Validity)

1.1 การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของ Baumrind (1971, 1991) กับ Maccoby และ Martin (1983) เป็นแนวคิดหลักในการสร้างมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ

1.1.2 วิเคราะห์ความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ ออกเป็นพฤติกรรมที่วัดได้ ตามแนวความคิดของ Baumrind (1971, 1991) และ Maccoby และ Martin (1983) และพิจารณาความเหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมไทย ตามเกณฑ์ของการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวไทย (สุมน อมรวิวัฒน์, ทิศนา แชมมณี, วารี ธิระจิตร และอุดมลักษณ์ กุลพิจิตร, 2534) พร้อมทั้งสร้างเป็นข้อกระทงในลักษณะมาตรวัดแบบคู่ขนาน ด้วยการกำหนดสถานการณ์หลักในข้อกระทง แล้วจำแนกข้อกระทงนั้นออกเป็นข้อคำถาม 4 ข้อกระทง จำแนกพฤติกรรมของพ่อแม่ตามการรับรู้ของเด็กในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ แบบละ 21 ข้อกระทง โดยจำแนกตามหัวข้อหลัก 7 หัวข้อ ตามสภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็ก หรือ สพด. ซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจกำหนดสภาวะความต้องการพื้นฐานและบริการสำหรับเด็กและเยาวชน (คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2536) ได้หัวข้อละ 3 ข้อกระทง รวม 84 ข้อกระทง (ดังตัวอย่างในภาคผนวก ข)

1.1.3 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ โดยใช้เกณฑ์ตัดสินผ่าน 2 ใน 3 ของข้อกระทงแต่ละข้อ แล้วปรับปรุงข้อกระทงแต่ละข้อที่ไม่ผ่านตามมติของผู้ทรงคุณวุฒิ (ดังรายนามผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ค)

1.2 การทดลองใช้และการวิเคราะห์รายข้อ

ผู้วิจัยจะนำข้อกระทงที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วจำนวน 84 ข้อ เรียงข้อกระทงคละด้วยวิธีการสุ่ม ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จำนวน 60 คน นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ มาคัดข้อกระทง ด้วยวิธีการวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นในมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ (corrected item - total correlation) แล้วพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของข้อกระทงแต่ละข้อเทียบกับค่าวิกฤติ โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ถ้าข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

สัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรต่ำกว่าค่าวิกฤติ ผู้วิจัยจะนำข้อกระทงนั้นมาปรับคำถามแล้วนำไปทดลองใช้ใหม่ ส่วนข้อกระทงใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆในมาตรมากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤติให้คงข้อกระทงนั้นไว้ จากนั้นนำข้อกระทงทั้งหมด 84 ข้อ เรียงคะแนนเดิม ไปทดลองใช้ในนักเรียนกลุ่มเดิม แล้ววิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ใหม่ ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่าหรือเท่ากับค่าวิกฤติทุกข้อกระทง แสดงว่า ข้อกระทงทุกข้อดังกล่าวผ่านการวิเคราะห์แล้ว จึงนำข้อกระทงทั้ง 84 ข้อ ใช้เป็นมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในการวิจัยครั้งนี้ ผลการทดลองใช้และวิเคราะห์รายข้อได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แยกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อ แยกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ได้นำเสนอไว้ในภาคผนวก ง) ดังนี้

แบบดูแลเอาใจใส่	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .2787-.7458
แบบใช้อำนาจควบคุม	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .2733-.6232
แบบรักตามใจ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .2633-.6629
แบบปล่อยปละละเลย	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .3508-.7548

(กลุ่มตัวอย่าง N=55 กำหนดระดับความมีนัยสำคัญที่ .05 ค่าวิกฤติ = .224)

2. ความเที่ยงของมาตรวัด (Reliability)

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ด้วยการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแยกตามมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู โดยนำคะแนนของข้อกระทงทั้งหมดที่ผ่านการวิเคราะห์จากการทดลองใช้ มาวิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของมาตรวัดรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	จำนวนข้อ	ค่าความเที่ยง
แบบดูแลเอาใจใส่	21	.8997
แบบใช้อำนาจควบคุม	21	.8605
แบบรักตามใจ	21	.8652
แบบปล่อยปละละเลย	21	.9103

2. มาตรวัดความวิตกกังวล State-Trait Anxiety Inventory Form Y (STAI Form Y)
ของ Spielberger(1983) แปลเป็นภาษาไทยโดย ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา(2535)

ลักษณะมาตรวัด มีลักษณะเป็นข้อกระทงที่มีคำตอบให้เลือก มีทั้งข้อกระทงที่มีลักษณะทางบวกและทางลบ คำตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 4 ระดับ มีข้อกระทงทั้งสิ้น 40 ข้อ คือ ข้อ 1-20 สำหรับวัดความวิตกกังวลแบบstate(state-anxiety) หรือ STAI Form Y-1 ข้อ 20-40 สำหรับวัดความวิตกกังวลแบบtrait(trait-anxiety) หรือ STAI Form Y-2 ข้อกระทงทางบวก ได้แก่ ข้อ 1 2 5 8 10 11 15 16 19 20 21 23 26 27 30 33 34 36 39

ในการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากการวัดความวิตกกังวลในการสอบ จึงใช้มาตรวัดความวิตกกังวลแบบ state เป็นมาตรวัดความวิตกกังวลในการวิจัย ส่วนมาตรวัดความวิตกกังวลแบบ trait ใช้วัดเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การให้คะแนน คำตอบของข้อกระทงในมาตรวัดมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 4 ดังนี้

คำตอบ Form Y-1	คำตอบ Form Y-2	ข้อกระทงทางบวก (คะแนน)	ข้อกระทงทางลบ (คะแนน)
ไม่เลย	เกือบไม่มีเลย	4	1
มีบ้าง	บางครั้ง	3	2
ค่อนข้างมาก	บ่อยครั้ง	2	3
มากที่สุด	เกือบตลอดเวลา	1	4

วิธีการตอบมาตรวัด เนื่องจากข้อกระทงไม่มีลักษณะการตัดสินใจว่าถูกหรือผิด ผู้ตอบคำถามต้องใช้เวลาตัดสินใจในการตอบคำถามแต่ละครั้งไม่นานเกินไป จึงจะเป็นการประเมินที่ตรงกับภาวะจริงมากที่สุด การวิจัยครั้งนี้จึงให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบมาตรวัดความวิตกกังวล ดังนี้

ข้อความต่อไปนี้ข้อความที่ใช้บรรยายตัวท่านเอง ให้ผู้ตอบอ่านข้อความทั้ง 40 ประโยค ทีละข้อ และทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องทางขวามือซึ่งตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดย 20 ข้อแรกบรรยายความรู้สึกของท่านในขณะนี้ ส่วน 20 ข้อหลัง บรรยายความรู้สึกทั่วไปของท่าน ข้อความเหล่านี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ดังนั้นโปรดอย่าใช้เวลาพิจารณาคำตอบข้อใดข้อหนึ่งนานเกินควร แต่จงเลือกคำตอบที่บรรยายความรู้สึกของท่านได้ชัดเจนที่สุด

มาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาอังกฤษ

การสร้างมาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาอังกฤษ

มาตรวัดความวิตกกังวล STAI Form Y ของ Spielberger(1983) พัฒนาขึ้นโดยมีแนวคิดพื้นฐานที่ให้ความสนใจสิ่งเร้าที่มากกระทบต่อกระบวนการทางปัญญา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการทางปัญญา และแสดงออกทางพฤติกรรม (Spielberger, 1983 อ้างถึงใน ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา,2535) การสร้างมาตรวัด STAI Form Y ของ Spielberger พัฒนามาจาก STAI Form X ได้ทดสอบในกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 5,000 คน โดยทั่วไป Form Y มีโครงสร้างที่ง่ายกว่า Form X และสามารถจำแนกปัจจัยต่างๆ รวมทั้งมีความคงที่มากกว่าการจัดข้อกระทงที่แสดงถึงการมีหรือไม่มีวิตกกังวล ก็มีความสมดุลกันมากกว่าด้วย

ข้อกระทงบางข้อของมาตรวัด STAI Form Y-1 และ STAI Form Y-2 จะคล้ายกันเพราะ Spielberger คิดว่า การแสดงความวิตกกังวลทั้งที่เป็นความวิตกกังวลที่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความวิตกกังวลที่เป็นบุคลิกภาพประจำตัว มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ต่อมาเขาพบว่าความวิตกกังวลทั้ง 2 แบบมีลักษณะที่แตกต่างกัน จึงปรับมาตรวัดโดย ใน STAI Form Y-2 จะเลือกเฉพาะข้อกระทงที่สัมพันธ์กับข้อกระทงของมาตรวัดความวิตกกังวล Manifest Anxiety Scale หรือ MAS, Anxiety Scale Questionnaire หรือ ASQ และ "Factor A" Anxiety Scale (Tayler,1953; Cattell & Scheier, 1963; Welsh, 1956 cited in Spielberger,1983) โดยจะเลือกข้อกระทงที่มีลักษณะความวิตกกังวลค่อนข้างสม่ำเสมอ และไม่ถูกรบกวนจากการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ ส่วนมาตรวัด STAI Form Y-1 จะเลือกข้อกระทงจากมาตรวัดความวิตกกังวลทั้ง 3 มาตรข้างต้น เฉพาะที่ลักษณะความวิตกกังวลเปลี่ยนไปตามสถานการณ์

ประสิทธิภาพของมาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาอังกฤษ

การหาประสิทธิภาพของ STAI Form Y (Spielberger & Sydeman , 1994) มีดังนี้

ความเที่ยง (Reliability) ได้หาความเที่ยง 2 วิธีคือ

- 1.การหาสัมประสิทธิ์ความคงที่ของการวัดซ้ำ (Test-Retest Stability coefficients)
- 2.การวัดความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) โดยใช้สูตร KR-20 ซึ่งปรับปรุงโดย Cronbach ในปี ค.ศ 1951 หาสัมประสิทธิ์แอลฟา

ความตรง (Validity) ของมาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาอังกฤษ

1.ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยการคัดเลือกข้อกระทงจากมาตรวัดอื่นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ และคัดข้อที่ไม่ได้แสดงถึงความวิตกกังวลและข้อที่มีลักษณะการเป็นมาตรวัดทางจิตวิทยาต่ำออกไป

2.ความตรงตามสมัย (Concurrent Validity) ระหว่างมาตรวัด STAI ที่วัด T-Anxiety กับมาตรวัด ASQ และมาตรวัด MAS มีความสัมพันธ์กันสูง แสดงว่ามาตรวัดทั้ง 3 แบบ สามารถใช้วัดความวิตกกังวลที่เป็นบุคลิกภาพประจำตัวได้เช่นเดียวกัน

3.ความตรงตามภาวะสันนิษฐาน (Construct Validity)

ความตรงตามภาวะสันนิษฐานของ T-Anxiety Scale ศึกษาในผู้ป่วยประสาทจิตเวช (neuropsychiatrics) โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยกับคนปกติ พบว่า มาตรวัด STAI สามารถจำแนกคนปกติออกจากผู้ป่วยจิตเวชที่มีอาการวิตกกังวลเป็นอาการหลักได้ และยังพบว่า นอกจากผู้ที่มีความผิดปกติทางบุคลิกภาพแล้ว ผู้ป่วยประสาทจิตเวชทุกคนมีคะแนนจาก T-Anxiety Scale สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นคนปกติ

ความตรงตามภาวะสันนิษฐานของ S-Anxiety Scale ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนจากการทำมาตรวัด ในสถานการณ์ที่มีความเครียดต่างกัน พบว่า เมื่อเทียบกับสถานการณ์ปกติแล้ว คะแนนจากการทำมาตรวัดจะเพิ่มขึ้นในสถานการณ์ที่มีความเครียดมาก และลดลงในสถานการณ์ที่มีความเครียดน้อย

มาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาไทย

การแปลมาตรวัด STAI Form Y เป็นภาษาไทย

ขั้นตอนการแปลมาตรวัดเป็นภาษาไทย ดาราวรรณ ต๊ะปิ่นตา (2535) ได้สรุปไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดร.ธাত্রี นนทศักดิ์ นักจิตวิทยาทางการบิน ซึ่งทำงานด้านการพัฒนาแบบทดสอบทางจิตวิทยา เพื่อคัดเลือกนักบินของกองทัพเรือสหรัฐอเมริกา มาเป็นเวลามากกว่า 15 ปี แปลมาตรวัดภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 ดร.จิ้น แบรี่ อาจารย์พิเศษประจำคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้มีความชำนาญทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยเป็นเวลามากกว่า 10 ปี ได้แปลมาตรวัดฉบับภาษาไทยที่ ดร.ธাত্রี นนทศักดิ์ ได้แปลเป็นภาษาไทยแล้วกลับไปเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อตรวจสอบและปรับความถูกต้องทั้งในด้านภาษา และความหมายทางจิตวิทยา

ขั้นตอนที่ 3 รองศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ เขี่ยมสุภาชิต อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปรับความชัดเจนด้านภาษาและความหมายทางจิตวิทยา

การตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรวัด STAI Form Y ฉบับภาษาไทย

ดราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ได้นำมาตรวัดความวิตกกังวลซึ่งแปลเป็นภาษาไทยแล้ว ไปวัดความวิตกกังวลของพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยโรคเอดส์ โรงพยาบาลนครพิงค์ เชียงใหม่ จำนวน 86 คน นำผลที่ได้มาทดสอบค่าความเที่ยงด้วยวิธีหาค่าความคงที่ภายใน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach,1970 อ้างถึงใน ดราวรรณ ต๊ะปิ่นตา ,2535) ได้ค่าความเที่ยง .90

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรวัดความวิตกกังวล STAI Form Y ฉบับภาษาไทย ด้วยการทดสอบค่าความเที่ยงโดยวิธีวัดความสอดคล้องภายในมาตรวัด (Internal Consistency Reliability) โดยจะนำมาตรวัดฉบับภาษาไทย ไปวัดความวิตกกังวลในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 60 คน นำผลคะแนนผลวิตกกังวลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach's alpha coefficient) แยกเป็นค่าความเที่ยงของความวิตกกังวลแบบtrait และความวิตกกังวลแบบstate ได้ค่าความเที่ยงของมาตรวัดความวิตกกังวล ดังนี้

มาตรวัดความวิตกกังวลแบบ state จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยง .9256

มาตรวัดความวิตกกังวลแบบ trait จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเที่ยง .9043

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

- 1.ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการศึกษาวิจัย จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 2 โรงเรียน คือโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช และโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการศึกษาวิจัย ไปติดต่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนัดหมายวัน เวลา เก็บข้อมูล โดยเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน

3. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้พร้อมคือ แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ ประกอบด้วย แบบสอบถามชุดที่ 1 คือมาตรวัดความวิตกกังวล จำนวน 40 ข้อ ซึ่งข้อที่ 1-20 วัดความวิตกกังวลในการสอบ ส่วนข้อที่ 21-40 วัดความวิตกกังวลแบบ trait ส่วนแบบสอบถามชุดที่ 2 คือ แบบสอบถามการปฏิบัติตัวของพ่อแม่ต่อนักเรียน จำนวน 84 ข้อ ซึ่งใช้ประเมินรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ ตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถามเอง ตอนท้ายของแบบสอบถามชุดนี้ จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกข้อมูลส่วนตัว และความต้องการของผู้ตอบแบบสอบถามกับความต้องการของผู้ปกครอง ในเรื่องการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ตัวอย่างแบบสอบถามในภาคผนวก จ) โดยจัดเตรียมแบบสอบถามแยกตามเลขที่ในห้องเรียน และจัดแยกไว้เท่ากับจำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง

4. เก็บรวบรวมข้อมูลตามวันและเวลาที่กำหนดนัด คือ เก็บข้อมูล 1 วันก่อนการสอบ โดยประชุมนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทุกคน ในคาบสุดท้ายซึ่งจัดให้มีการประชุมนัดหมายก่อนการสอบอยู่แล้ว จากนั้นแจกแบบสอบถามซึ่งจัดเตรียมมาแยกเป็นห้องเรียน และเลขที่ในห้องเรียน แล้วจึงชี้แจงการทำแบบสอบถาม ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม โดยทุกคนใช้เวลาตอบไม่เกิน 15 นาที เหตุที่เก็บข้อมูล 1 วันก่อนการสอบ และเรียงมาตรวัดความวิตกกังวลให้ทำก่อน ก็เพื่อวัดความวิตกกังวลในเวลาที่ใกล้การสอบที่สุด

5. นำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูมาให้คะแนน ตามเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อประเมินรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม ตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มละ 30 คน เพศหญิง 15 คน เพศชาย 15 คน รวม 120 คน ตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ

6. คิดคะแนนความวิตกกังวลแบบ state ซึ่งเป็นคะแนนความวิตกกังวลในการสอบของกลุ่มตัวอย่าง 120 คน เพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนความวิตกกังวลแบบstateในการสอบ แยกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ของคะแนนความวิตกกังวลในการสอบ กับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

3.ทดสอบรายคู่ตามวิธีของ Scheffe ´ (Scheffe ´ Method) เมื่อพบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยความวิตกกังวลในการสอบของกลุ่มรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

หมายเหตุ ในการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS/PC+